

# РЕШЕНИЕ

№ 16614

гр. София, 15.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в**  
публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8034** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 68, ал. 6 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 21, ал. 1, предл. второ от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация.

Образувано е по изпратена по компетентност, на основание чл. 135, ал. 2 от АПК, с определение № 5773 от 05.08.2024 г. постановено по адм. дело 1174/2024 г. по описа на Административен съд – Бургас, жалба на А. Х. Б., ЕГН [ЕГН] с постоянен и настоящ адрес - [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 55, депозирана чрез пълномощника му – адв. Б. Я., АК - Б., срещу Заповед № 3286з-2494 от 01.07.2024 г. издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“) при Министерство на вътрешните работи, с която е отказано да бъде снета полицейска регистрация № 1853 от 15.06.2012 г., извършена в 02 Районно управление (РУ) при Областна дирекция на Министерство вътрешните работи (ОД-МВР) - Б..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материално правни разпоредби. С позоваване на нормите на правото на ЕС и задължителното тълкуване, дадено с решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 г. е обосновано становище за липса на обективни данни, които да налагат продължаващото съхранение на личните данни от полицейската регистрация на жалбоподателя. Твърди се непропорционалност и противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, регламентирано в чл. 8 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорената заповед и връщане на преписката на

административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Жалбоподателят и процесуалният му представител не участваха лично в проведеното съдебно заседание.

Процесуалният представител на ответника по жалбата – главен юрисконсулт Г. П., оспорва жалбата. Застъпва становище за неоснователност и недоказаност на възраженията, което мотивира подробно в представена писмена защита (л. 12 – л. 14). Поставя акцент върху факта, че и в решението на СЕС по дело С–118/22 не е предписано изискване за нормативно установени срокове за съхраняване и обработване на лични данни от полицейска регистрация за целите на оперативно издирвателната дейност, както и за въвеждане на критерии за определянето им. Не е отречено изискването за периодична проверка и преценка от администратора на лични данни за необходимостта за продължаващото съхранение на данни с посочената специална цел.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 21.03.2024 г. с вх. № 272000-6111 от жалбоподателя А. Х. Б., чрез пълномощника му адв. Б. Я., АК – Б. е заведено заявление с адресат директора на ОДМВР - Х. за снемане на полицейска регистрация (л. 29). Към искането не са представени доказателства.

На 11.03.204 г. с вх. № 251000-5461 от жалбоподателя А. Х. Б., чрез пълномощника му адв. Б. Я., АК – Б. е заведено заявление с адресат директора на ОДМВР – Б. за снемане на полицейска регистрация (л. 31). Към искането не са представени доказателства.

С писмо рег. № 272р-7649 от 26.03.22024 г., на основание чл. 19, ал. 3 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, директорът на ОДМВР – Х. е изпратил Заявлението на А. Б. за снемане на полицейска регистрация на ОДМВР – Б. за извършване на проверка за установяване наличието или липсата на основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР по отношение на полицейска регистрация № 1853 от 15.06.2012 г. извършена във 02 РУ на ОДМВР – Б..

В съответствие с изискванията на чл. 19, ал. 4, т. 1 и т. 2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация след извършена проверка, резултатите от която са отразени в Докладна записка № УРИ 251р – 15289 от 08.04.2024 г. (л. 25 – л. 27), от директора на ОДМВР - Б. е изготвено мотивирано предложение до директора на Главна дирекция «Национална полиция» при МВР, рег. № УРИ 251р – 15292 от 08.04.2024 г. (л. 23 – л. 24), в което е посочено основаниято за единствената полицейска регистрация на жалбоподателя А. Х. Б. – досъдебно производство № 512 от 06.04.2012 г. по описа на 02 РУ при ОДМВР – Б., образувано за разследване на престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК – кражба с използване на МПС и специален начин. Посочено е, че приключването на наказателното производство с осъдителна присъда и настъпилата реабилитация не са сред лимитативно предвидените основания за снемане на полицейска регистрация, по чл. 68, а 6 от ЗМВР.

Въз основа на тези данни, е предложено да не се снемат полицейска регистрация № 1853/15.06.2012 г. на 02 РУ – ОДМВР - Б., поради липса на основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Към предложението са приложени преписка УРИ № 251000-5461 от 11.03.2024 г. по описа на ОДМВР – Б. и присъединената преписка на ОДМВР – Х., изпратена с писмо рег. № 272р-7649 от 26.03.2024 г.

С писмо рег. № 3286р – 24246 от 02.05.2024 г. (л. 20 – л. 21) преписката е върната за допълнителна проверка с конкретни указания за събиране на допълнителна информация и прилагане на

съдебния акт, с който е приключило наказателното производство пред РС – Бургас.

В Докладна записка УРИ 251р – 12019 от 22.05.2024 г. (л. 18 – л. 19) са обобщени резултатите от допълнителната проверка. Установено е, въз основа на справка в ЦАИС «Съдебен статус» и изискания препис на съдебния акт по НОХД № 197/2023 г. по описа на РС – Бургас, че жалбоподателят е осъден с одобрено споразумение за извършено продължавано престъпление за времето от 23.30 ч. на 05.04.2012 г. до 00,20 ч. на 06.04.2012 г. в [населено място], за което на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, му е наложено наказание четири месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено, на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от три години. Отражено е, че на 25.01.2016 г. е настъпила реабилитация по чл. 86, ал. 1 от НК. Въз основа на тези данни отново е предложено да се откаже снемане на полицейската регистрация. Посочено е, че нито реабилитацията, нито приключването на наказателното производство с осъдителна присъда, са основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

С Предложение УРИ 251р – 21998 от 22.05.2024 г. (л. 6 – л. 7) директорът на ОДМВР – Б., позовавайки се на резултатите и от допълнителната проверка е предложил да бъде издадена писмена заповед за отказ за снемане на полицейската регистрация на А. Х. Б., извършена във 02 РУ при ОДМВР – Б. № 1853 от 15.06.2012 г.

Към преписката е приложена Заповед № 8121з-267 от 10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи (л. 64), с която е делегирал правомощията си по чл. 68, ал. 6 във вр. чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР – издаване на заповеди за снемане или отказ от снемане на полицейска регистрация на директора и заместник директорите на Главна дирекция «Национална полиция». Заповедта не е отменяна или изменяна към момента на издаване на оспорения отказ за снемане на полицейска регистрация.

Въз основа на направеното предложение от директора на ОДМВР - Б. и приложените към преписката документи от извършената проверка, по реда на чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, директорът на ГД «Национална полиция» в кръга на делегираните му правомощия с цитираната министерска заповед, е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 3286з – 249488 от 01.07.2024 г., с която е отказал снемането на полицейска регистрация № 1853 от 15.06.2012 г., извършена на основание чл. 68, ал. 1 от ЗМВР в 02 РУ на ОДМВР на А. Х. Б., ЕГН [ЕГН], поради липса на предпоставките, визирани в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Екземпляр от заповедта е връчен на пълномощника на жалбоподателя – адв. Б. Я. на 03.07.2024 г. (л. 63).

Описаните релевантни за правния спор факти не са спорни за страните по делото и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от лице с правен интерес от оспорването ѝ – адресат на властническото изявление, с което са засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в кръга на делегираните му правомощия по чл. 68, ал. 6 вр. чл. 29, ал. 1 от ЗМВР от администратора на лични данни по ЗЗЛД. Нормите на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР и чл. 21, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация предоставят на министъра на вътрешните работи правомощие да делегира правата си по извършване и снемане на полицейска регистрация. В конкретния казус, оспорената заповед е издадена от главния директор на Главна дирекция „Национална полиция“, на когото на основание чл. 68, ал. 6 вр. чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР със Заповед № 8121з-267 от 10.03.2015 г. са предоставени правомощия да извършва и сема

полицейска регистрация.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона форма и съдържание, съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация вр. чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Спазени са изискванията на чл. 19, ал. 4, т. 2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация – изготвено е мотивирано предложение от директора на полицейската структура, извършила полицейската регистрация – ОДМВР - Б., в което са отразени мотивите за отказа да бъде снета регистрацията.

Основният спор по делото касае материалната законосъобразност на издадената заповед, в контекста и на задължителното тълкуване с Решение на СЕС по дело С-118/22 г. Предпоставките за извършване на полицейска регистрация са нормативно определени в чл. 68, ал. 1 от ЗМВР и са възпроизведени в чл. 3, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Включват наличие на 3 кумулативни елемента – 1) да е налице привлечено към наказателна отговорност лице, казано по друг начин – лице, на което е повдигнато обвинение за извършено престъпление, 2) престъплението, за което е повдигнато обвинение да е извършено при форма на вина умисъл и 3) престъплението да е от общ характер, т. е. да не се преследва по тъжба на пострадал. Задължение на органите на досъдебното производство, които съгласно чл. 193 от НПК (прокурорът и разследващите органи) провеждат процесуалните действия е да предприемат съответните мерки за извършване на регистрация на привлечено към наказателна отговорност за умишлено престъпление лице – да уведомят писмено ръководителят на структура/структурно звено на МВР и да посочат данните по чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 4 от Наредбата (чл. 11, ал. 1 от Наредбата). Фактическото извършване на полицейската регистрацията се осъществява от определен от ръководителя полицейски орган с участието на експерт криминалист, който извършва описание, дактилоскопиране, фотографиране и изземване на образци за Д. профил (чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата). Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредбата полицейска регистрация се извършва за всяко привличане на лице като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер, независимо от предишната такава, като се попълва нова карта за полицейска регистрация и се извършва ново фотографиране, а ако са изминали повече от три години от последната съществуваща регистрация, се извършва и ново дактилоскопиране.

В настоящия казус, от приложените документи към преписката в хода на извършената проверка по чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата – справка с данни от информационните фондове на МВР, рег. № 3286р-35420 от 01.07.2024 г. (л. 52 – л. 53), справка за нарушител водач (л. 51 – л. 57), сканирано и заверено с ел. подпис определение за одобряване на споразумение от 22.01.2013 г. постановено по НОХД № 197/2013 г. по описа на Районен съд – Бургас (л. 34 – л. 37), информация от Районна прокуратура – Б. изх. № А-361 от 29.03.2024 г. (л. 44), електронна справка за съдимост, издадена на 04.04.2024 г. (л. 45 - 46), обосновано административният орган е направил извод, че не са налице нито едно от визираните в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация, извършена в 07 РУ – СДВР на жалбоподателя А. Б., независимо от реабилитацията настъпила по отношение на първото му осъждане.

Хипотезите, при които може да бъде снета полицейската регистрация са лимитативно посочени в нормата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. В този смисъл административният орган действа в условията на обвързана компетентност. От съществено значение за правилното приложение на материалния закон както при извършване, така и при снемане на полицейска регистрация, е нейната легитимна цел – противодействие на престъпността и разкриване на престъпления.

Както законосъобразно е посочено и в мотивите на оспорената заповед настъпилата реабилитация

не е сред основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Законодателят е предвидил като основания за заличаване на полицейска регистрация – нарушение на закона при извършването ѝ; прекратяване на наказателното производство, но не и на основание чл. 24, ал. 3 от НПК, приключило наказателно производство с влязла в сила оправдателна присъда или влязло в сила решение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, а и в случаите, при които лицето е починало.

Не са налице доказателства, а и не се твърди регистрацията на жалбоподателя по повод проведеното наказателно производство по НОХД № 197/2013 г. по описа на РС - Бургас да е извършена в нарушение на нормативните изисквания.

Съгласно разпоредбата на чл. 27 от ЗМВР личните данни от полицейска регистрация, извършена на основание чл. 69 от ЗМВР, се ползват само за защита на националната сигурност, противодействието на престъпността и опазването на обществения ред. Затова и заличаването следва да е законоустановено.

В настоящия казус продължаващото обработване на личните данни се сочи за необходимо за целите, за които е извършена регистрацията. Информацията за извършено друго престъпление, макар и непредпазливо – по чл. 343, ал. 1, б. „б“ от НК, за което е водено разследване по ДП № 248/02.06.2017 г. по описа на РУ – Х. – ОДМВР – Х. и на жалбоподателя е наложено административно наказание, обосновано е преценявана в контекста и на наложените различни по вид и тежест нарушения на ЗДвП с издадени 4 Наказателни постановления и 19 фиша, включително и с прилагани принудителни административни мерки по ЗДвП.

Позовавайки се на основните дейности на полицейските органи по чл. 6, ал. 1, т. 1 – т. 3, т. 6 и т. 9 от ЗМВР в мотивите на оспорената заповед, е посочено, че полицейската регистрация следва да способства за изпълнението им. В този смисъл оценката на данните за личността на А. Б. е приета за рискова за обществото по отношение на противодействието на престъпността и спазването на обществения ред.

Позитивната вътрешно правна уредба не съдържа критерии за срок за обработване на личните данни от полицейска регистрация, както и условия за периодичен им преглед. Позовавайки се на съображение 68 от Решение на СЕС от 30 януари по дело С-118/2022 (голям състав), според което срокът за съхранение на данните следва да е подходящ, както и на суверенната преценка на държавите членки относно необходимостта от въвеждане на срокове за изтриване на личните данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им, е направен категоричен извод, че към момента данните за полицейската регистрация на жалбоподателя се съхраняват в подходящ и разумен срок, с оглед целите, за които се обработват.

Съдът счита, че при извършената проверка, по реда на чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, преди издаването на оспорената заповед, с която е отказано заличаването на полицейската регистрация на жалбоподателя са събрани всички относими данни за преценката относно необходимостта от продължаващо съхранение на информацията от регистрацията и то за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. Спазени са изискванията за пропорционалност между обществения интерес и правото на субекта да бъдат заличени данните от полицейската регистрация когато съхранението им вече не обслужва тези цели. В този смисъл, и в съображение 61 на Решение на СЕС по дело С – 118/22 г. е посочено, че настъпилата реабилитация не може да бъде възприета като задължително основание за снемане на полицейска регистрация, а е индicia за снижаване на личната обществена опасност на субекта, която в настоящия казус обосновано е преценявана заедно с останалите данни за системност на нарушенията на правилата за движение и липсата на поправителен ефект от наложените

множество различни по вид и тежест административни наказания, включително и за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“ от НК. Не е допуснато и твърдяното в жалбата нарушение на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, доколкото установените данни дават основание за приложение на изключението по ал. 2 с оглед надделяващия интерес за обществената сигурност.

По изложените съображения, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и своевременно заявеното искане на ответника, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

**Р Е Ш И :**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Б., ЕГН [ЕГН] с постоянен и настоящ адрес - [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 55, депозирана чрез пълномощника му – адв. Б. Я., АК - Б., срещу Заповед № 3286з-2494 от 01.07.2024 г. издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи, с която е отказано да бъде снета полицейска регистрация № 1853 от 15.06.2012 г., извършена в 02 Районно управление при Областна дирекция на Министерство вътрешните работи – Б..

ОСЪЖДА А. Х. Б., ЕГН [ЕГН] с постоянен и настоящ адрес - [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 55 да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата от 100 лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: